

به یک دوست اجاره‌ای نیازمندیم

در ژاپن شرکت‌هایی تأسیس شده‌اند که خدمات متنوعی ارائه می‌دهند. مثلاً « خارجی‌های اجاره‌ای » برای شرکت در مراسم عروسی تا با حضور آنها عروسی بین‌المللی به نظر آید، « شوهر اجاره‌ای »؛ یعنی کسی که گهگاه سرو کله‌اش پیدا شود و در کوچه و مقابل چشم همسایه‌ها خودی نشان بدهد و برود...

در ژاپن شرکت‌هایی تأسیس شده‌اند که خدمات متنوعی ارائه می‌دهند. مثلاً خارجی‌های اجاره‌ای؛ برای شرکت در مراسم عروسی تا با حضور آنها عروسی بین‌المللی به نظر آید، شوهر اجاره‌ای؛ یعنی کسی که گهگاه سرو کله‌اش پیدا شود و در کوچه و مقابل چشم همسایه‌ها خودی نشان بدهد و برود...

به گزارش سلامت نیوز، خبرآنلاین نوشت: مقابل عابریانک ایستاده‌ام و در حال برداشت و جابجایی پول هستم. پیرزنی با ساک خرید چرخ‌دار در حال عبور است.

می‌پرسد " آقا پولِ نو هم می‌زنید؟ " می‌گویم " نه متأسفانه ". درحالی‌که نیم‌نگاهی به او دارم از قدیم و دادن پولِ نو به بچه‌ها حرف می‌زند. لیخند می‌زنم و در تأیید حرف‌هایش جمله‌های کوتاهی می‌گویم. جمله‌های کوتاه من باعث می‌شود تا صحبت‌هایش را ادامه دهد. کارم تمام می‌شود. چند متری با او همراهی می‌کنم و سپس خداحافظی. معمولاً در مقابل کیوسک‌های مطبوعات هم با چنین صحنه‌هایی مواجه می‌شوم. آدم‌هایی که با خواندن تیترو روزنامه‌ها دوست دارند باکسی درباره آن تیتورها حرف بزنند. شاید هم فقط می‌خواهند باکسی حرف بزنند و تیترو روزنامه تنها یک بهانه است.

در ژاپن شرکت‌هایی تأسیس شده‌اند که خدمات متنوعی ارائه می‌دهند. مثلاً خارجی‌های اجاره‌ای؛ برای شرکت در مراسم عروسی تا با حضور آنها عروسی بین‌المللی به نظر آید، شوهر اجاره‌ای؛ یعنی کسی که گهگاه سرو کله‌اش پیدا شود و در کوچه و مقابل چشم همسایه‌ها خودی نشان بدهد و برود، دختر اجاره‌ای؛ خودی نشان بدهد و برود، برای فریب دادن و به قول بعضی‌ها خوشحال کردن والدینی که برای ازدواج به پسران خود فشار می‌آورند، خواهر یا مادر شوهر اجاره‌ای؛ تا در عروسی متقاضی شرکت کنند تا بی کس و کار به نظر نرسد. در این اجاره‌ها، داشتن روابط جنسی و قرض دادن پول ممنوع است. در مجموع خدمات این شرکت‌ها، کاستن از تنهایی آدم‌هاست. این شرکت‌ها از متقاضیان ساعتی ۳۰ تا ۵۰ دلار دستمزد طلب می‌کنند. تاکنون حدود ۱۰ شرکت در این خصوص تأسیس شده است و بزرگ‌ترین شرکت در سراسر ژاپن حدود ۸ شعبه دارد. یکی از مؤسسان در این زمینه می‌گوید که " ما ژاپنی‌ها از بیرون؛ کشور ثروتمندی به نظر می‌زنیم؛ رسیم ولی هم‌اکنون مشکلات روانی عیدیده‌ای داریم ". او ادامه می‌دهد که " گاهی به کسانی برخورد می‌کنیم که وقتی با آنها دست می‌دهیم، ناخودآگاه گریه می‌کنند چون مدت زیادی است که باکسی حرف نزده‌اند ". زنان و مردان سالمند تنها، یکی از مشتریان این شرکت‌ها هستند.

گاهی اوقات آنان با پرداخت پول، کسانی را اجاره می‌کنند که فقط بتوانند ساعاتی با آن‌ها مقابل تلویزیون بنشینند و فیلم ببینند. نکته قابل‌تأمل گفته‌های یکی از دختران اجاره‌ای است. او می‌گوید که بخشی از مشتریان آن‌ها کسانی هستند که در دنیای مجازی فالوئرهای (طرفداران) و ارتباطات وسیعی دارند. درواقع دوروبر آن‌ها در فضای مجازی بسیار شلوغ است ولی در دنیای واقعی بشدت تنها هستند. این بدان معنا است که ارتباطات مجازی چندان کمکی به برطرف شدن احساس تنهایی نمی‌کند و تنها سرمان را شلوغ می‌کند. همچنین بخشی از مشتریان کسانی هستند که در دنیای واقعی دور همی‌ها و معاشرت‌های وسیعی دارند ولی آن‌ها قدر نگران قضاوت دیگران درباره خودشان هستند که نمی‌خواهند و نمی‌توانند سفره دلشان را برای کسی باز کنند. اینان هم به دنبال دوست اجاره‌ای می‌آیند. دوستی که آن‌ها حرف بزنند، او گوش کند و بعد خداحافظ!

برخی از جامعه‌شناسان و روان‌شناسان اجتماعی معتقدند که یکی از مشکلات و مسائل آدم‌های امروزی به‌ویژه در شهرهای بزرگ، تنهایی و به تعبیر برخی؛ اسیر شدن در یک سلول انفرادی بزرگ به وسعت جامعه است. برخی تنها شدن انسان‌ها را پیامد ناخواسته روند زندگی مدرن می‌دانند. کسانی که نگاه منفی

به مدرن شدن جوامع دارند باورشان بر آن است که افراط در فردگرایی- که البته از ویژگی‌های مثبت جوامع جدید بود - و افراط در ارزش دادن به حریم خصوصی- که آن‌ها هم از ویژگی‌های مثبت جوامع جدید بود - زمینه تنها شدن آدم‌ها را فراهم کرده است. البته تغییرات جمعیتی را نیز باید در این زمینه مؤثر دانست. تغییر خانواده گسترده (زندگی والدین و در مواردی وابستگان والدین به همراه فرزندان مجرد و متأهل در یک‌خانه) به خانواده هسته‌ای (زندگی والدین و فرزند یا فرزندان مجرد در یک‌خانه) و در نتیجه کاهش بعد خانوار به شکل اجتناب‌ناپذیری موجب کاهش دایره روابط اجتماعی آدم‌ها شده است. ولی فرض اخیر مخالفان خودش را دارد. برای مثال کم نیستند آدم‌هایی که در دل یک جمع، در بین اعضای خانواده خودش و در بین فامیل خودش هم، احساس تنهایی شدیدی دارند. اینان درواقع مصداق غریب آشنا و آشنایان غریب هستند. گویی مسئله آدم‌های امروزی نداشتن دوست است. در هر جغرافیایی باشید، در هر جمعی باشید، چه خانواده و چه فامیل، چه محل کار و چه خیابان، مسئله وجود کسی است که "دوست"مان باشد. یافتن دوست در دنیای جدید روز به روز دشوارتر می‌شود.

سخن پایانی: آیا آنچه گفتیم آینده کشور ما در سال‌های پیش روست؟